

Ang Tinagong Kasaysayan sa Bersikulo Kwarenta - Numero Trenta'y Dos

Ezekiel Numero Trese

Jeff Pippenger

2026-10-02

Ang mensahe sa pasidaan diha sa basahon ni Ezekiel mao ang “ilhanan sa paglikos.” Sa dihang misugod ang paglikos, namatay ang asawa ni Ezekiel ug si Ezekiel gisugo nga dili magbangotan tungod sa iyang kamatayon. Ang iyang kamatayon, inubanan sa iyang walay pagbangotan tungod sa maong kamatayon, nagsimbolo sa paglikos ug sa nagasingabot nga pagkalaglag sa Jerusalem. Ang iyang mga buhat ug ang iyang kamatayon nagrepresentar sa usa ka ilhanan sa pasidaan, nga naghulagway sa usa ka umalabot nga ilhanan sa pasidaan nga gipahimutang ni Jesus, ingon nga ang “makalilisang nga pagpasipala.”

Busa kung inyong makita ang dulumtanan nga makapahimong biniyaan, nga gisulti pinaagi ni Daniel nga manalagna, nga nagatindog sa balaang dapit, (ang magabasa, pasabta siya). Mateo 24:15.

Sa dihang ang mga bandilang Romano gipahimutang sulod sa mga hawanan sa templo, ang mga Cristiano sa Jerusalem kinahanglan molayas sa siyudad. Ang duha ka mga saksi sa timaan sa pagkalaglag sa Jerusalem nagpasiugda sa kabug-at sa pag-ila sa “timaan” sa dili pa ang paglibot sa kasundalohan, ug ang inspirasyon dugang pa gayod nagpaila nga kining duha ka mga saksi adunay ilang “mas direkta nga aplikasyon” sa kaulahianng mga adlaw. Sa pagsulti mahitungod sa pasidaan ni Cristo sa pagkalaglag sa Jerusalem diha sa kalambigitan kang Ezekiel ug kang Juan nga atua sa usa ka panan-awon sa templo, si Sister White misulat:

“Bisan pa nga kining mga tagna nakadawat ug bahinang katumanan sa pagkalaglag sa Jerusalem, sila adunay mas direkta nga pagpadapat ngadto sa kataposang mga adlaw.

“Nagatindog kita sa pultahan sa dagku ug mabug-at nga mga hitabo. Ang tagna nagakatuman sa madali. Ang Ginoo anaa na sa pultahan. Sa dili madugay mag-abli sa atong atubangan ang usa ka yugto nga puno sa hilabihang kahinungdanon alang sa tanang buhi. Ang mga panaglalis kaniadto pagabanhawon pag-usab; motungha ang bag-ong mga panaglalis. Ang mga talan-awon nga pagahimoon sa atong kalibotan wala pa gani mahandoman.” Testimonies, tomo 5, 753.

Sa kapitulo kwatro, si Ezekiel gisugo sa pagdula sa usa ka sambingay nga naghatag og pagpasabot sa “ilhanan sa paglikos.” Si Ezekiel nagdula og usa ka sambingay sa lima ka higayon diha sa iyang basahon nga gisalikway sa iyang mga igsoon nga tan-awon. Si Ezekiel misulti sa lima ka higayon ngadto sa iyang mga igsoon ug sila midumili sa pagpaminaw. Ang iyang gidulang mga sambingay ug mga mensahe naghulagway sa usa ka lima-ka-pilo nga pundok sa mga buang nga ulay nga midumili sa pagdawat sa pagdugang sa “kahibalo” nga nalambigit sa iyang mga sambingay ug mga pulong. Kadtong mga pulong ug mga sambingay direktang nalambigit sa pagkalaglag sa Jerusalem

nga may “mas direkta nga paggamit sa ulahing mga adlaw.”

Ikaw usab, anak sa tawo, pagkuha ug usa ka tisa, ug ibutang kana sa imong atubangan, ug idrowing diha niana ang siyudad, ang Jerusalem gayud: Ug likusi kini, ug pagtukod ug kuta batok niini, ug pagpatindog ug bungtod nga yuta batok niini; ipahimutang usab ang campo batok niini, ug ipahaluna ang mga panggubaang-ulos batok niini sa tanang palibot. Dugang pa, pagkuha alang kanimo ug usa ka puthaw nga kawa, ug ipahimutang kini ingon nga usa ka paril nga puthaw taliwala kanimo ug sa siyudad: ug itutok ang imong nawong batok niini, ug kini pagalibutan, ug ikaw molikus batok niini. Kini mahimong usa ka timaan alang sa balay sa Israel.

Humigda usab ikaw sa imong wala nga kiliran, ug ipatungtong diha niini ang kasal-anan sa balay sa Israel: sumala sa gidaghanon sa mga adlaw nga ikaw mohigda diha niini, pas-anon mo ang ilang kasal-anan. Kay gibutang ko ibabaw kanimo ang mga tuig sa ilang kasal-anan, sumala sa gidaghanon sa mga adlaw, totolo ka gatus ug kasiyaman ka adlaw: sa ingon niana pas-anon mo ang kasal-anan sa balay sa Israel. Ug sa diha nga matuman mo na sila, humigda na usab sa imong tuo nga kiliran, ug pas-anon mo ang kasal-anan sa balay sa Juda sulod sa kap-atan ka adlaw: ang matag adlaw gitugyan ko kanimo alang sa usa ka tuig. Busa itutok mo ang imong nawong paingon sa paglikos sa Jerusalem, ug ang imong bukton pagahuboan, ug managna ka batok niini. Ug, ania karon, butangan ko ikaw ug mga gapos, ug dili ka makabalhin gikan sa usa ka kiliran ngadto sa lain, hangtud nga mahuman mo ang mga adlaw sa imong paglikos. Ezekiel 4:1–8.

Timaan

Ang pulong “timaan” makita siyam ka higayon diha sa basahon ni Ezekiel. Sa kapitulo upat, ang paglikos sa Jerusalem mao ang “timaan” alang sa balay sa Israel. Sa kapitulo dose, si Ezekiel mao na usab ang “timaan” nga nagpakita sa paglikos ug pagkalaglag sa Jerusalem.

Anak sa tawo, nagapuyo ikaw sa taliwala sa mapinasukol nga balay, nga adunay mga mata sa pagtan-aw, apan wala makakita; adunay sila mga igdulungog sa pagpatalinghog, apan wala makadungog; kay sila usa ka mapinasukol nga balay. Busa, ikaw, anak sa tawo, andami ang imong mga butang alang sa pagpamalhin, ug pamalhin sa maadlaw sa ilang atubangan; ug mamalhin ikaw gikan sa imong dapit ngadto sa laing dapit sa ilang atubangan: tingali sila magpalandong, bisan pa sila usa ka mapinasukol nga balay. Unya ipagula mo ang imong mga butang sa maadlaw sa ilang atubangan, ingon nga mga butang alang sa pagpamalhin: ug mogula ikaw sa kagabhion sa ilang atubangan, sama niadtong manggula ngadto sa pagkabinihag. Lungaga ang bongbong sa ilang atubangan, ug ipaagi didto ang pagdala sa imong mga butang. Sa ilang atubangan pas-anon mo kini sa imong abaga, ug dad-on mo kini paggawas sa takipsilim: tabuni ang imong nawong, aron dili ka makakita sa yuta: kay gihimo ko ikaw nga usa ka timaan ngadto sa balay sa Israel. Ezekiel 12:2–6.

Sa dihang nakita sa balay nga masukihon ang parabola nga gihulagway pinaagi sa buhat, wala sila makasabut unsay kahulogan niini, busa gihangyo nila si Ezekiel sa pagpasabot.

Anak sa tawo, wala ba ang balay sa Israel, ang masupilon nga balay, miingon kanimo, Unsay imong gibuhat? Ingna sila, Mao kini ang giingon sa Ginoong Dios: Kining palas-anon mahitungod sa principe sa Jerusalem, ug sa tibook balay sa Israel nga anaa sa ilang taliwala. Ingna, Ako mao ang inyong ilhanan: maingon sa akong gibuhat, mao usab kana ang pagabuhaton kanila: sila manghawa ug mangadto sa pagkabinihag. Ezekiel 12:9–11.

Ang paglikos sa Jerusalem maoy usa ka timaan alang sa katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw.

“Ang matag usa sa karaang mga propeta misulti dili kaayo alang sa ilang kaugalingong panahon kondili alang sa ato, aron ang ilang pagpanagna magpabilin nga may gahum alang kanato. ‘Karon kining tanang mga butanga nahitabo kanila ingon nga mga panig-ingnan: ug kini nahisulat alang sa atong pagbadlong, nga kaniya miabut ang mga kinatumyan sa kalibotan.’ 1 Corinto 10:11. ‘Dili alang sa ilang kaugalingon, kondili alang kanato sila nag-alagad sa mga butang, nga karon gipahibalo kaninyo pinaagi kanila nga nagwali sa maayong balita kaninyo uban sa Espiritu Santo nga gipadala gikan sa langit; mga butanga nga gitinguha sa mga manulonda nga tan-awon pag-ayo.’ 1 Pedro 1:12....”

“Ang Biblia nagtigom ug nagbugkos paghiusa sa iyang mga bahandi alang niining kataposang kaliwatan. Ang tanang dagkong mga hitabo ug mga solemneng panghitabo sa kasaysayan sa Daang Tugon nahitabo na, ug nagakahitabo karon pag-usab sa iglesia niining kataposang mga adlaw.” Selected Messages, libro 3, 338, 339.

Niining Maong Adlaw

Si Ezekiel, diha sa gidulang sambingay sa “paglibot ug paglaglag sa Jerusalem,” maoy usa ka timaan alang sa katawhan sa Dios sa ulahing mga adlaw.

Ug usab sa ikasiyam ka tuig, sa ikanapulo ka bulan, sa ikanapulo ka adlaw sa bulan, miabut kanako ang pulong ni Jehova, nga nagaingon: Anak sa tawo, isulat alang kanimo ang ngalan niining adlaw, bisan niining maong adlaw gayud: ang hari sa Babilonia misulong batok sa Jerusalem niining maong adlaw gayud.

Ug isulti ang usa ka sambingay ngadto sa masukihong balay, ug ingna sila: Mao kini ang giingon sa Ginoong Dios; Ibutang ang kolon, ibutang kini, ug usab ibuboan kini ug tubig: Tigoma ang mga tipik niini ngadto niini, bisan ang tanang maayong piraso, ang paa, ug ang abaga; pun-a kini sa piniling mga bukog. Kuhaa ang pinili sa panon, ug sunoga usab ang mga bukog sa ilalom niini, ug pakalutoa kini pag-ayo, ug pabukaliha ang mga bukog niini sa sulod niana. Busa mao kini ang giingon sa Ginoong Dios; Alaot ang siyudad nga uhaw sa dugo, ang kolon kansang hugaw anaa pa sa sulod niini, ug kansang hugaw wala mawagtang gikan niini! kuhaa kini sa tagsatagsa ka piraso; ayaw pagpahulogig loti ibabaw niini. Kay ang iyang dugo anaa sa taliwala niya; gibutang niya kini sa tumoy sa usa ka bato; wala niya kini ibubo sa yuta, aron tabonan kini sa abog; Aron kini makapahibangon sa kapungot aron sa pagpanimalos; gibutang ko ang iyang dugo sa tumoy sa usa ka bato, aron kini dili matabonan.

Busa mao kini ang giingon sa Ginoong Dios: Alaot ang madugoong siyudad! Akong padak-on ang tapok alang sa kalayo. Tapoka ang sugnod, dagkuta ang kalayo, hutda ang unod, timplahi kini pag-ayo, ug ipasunog ang mga bukog. Unya ibutang kini nga walay sulod ibabaw sa iyang

mga baga, aron ang tumbaga niini moinit ug masunog, ug aron ang kahugawan niini matunaw diha kaniya, aron ang taya niini mahurot. Napul-an siya sa iyang mga bakak, apan ang iyang dako nga taya wala mogawas gikan kaniya: ang iyang taya mahiadto sa kalayo. Diha sa imong kahugawan anaa ang kalaw-ayan; tungod kay gihinloan ko ikaw, apan wala ikaw mahinlo, dili ka na gayud mahinloan gikan sa imong kahugawan hangtod nga mapapahulay ko ang akong kapungot ibabaw kanimo. Ako, ang Ginoo, maoy nagsulti niini: kini mahitabo gayud, ug pagabuhaton ko kini; dili ako moatras, dili usab ako malooy, ni magbasol man; sumala sa imong mga dalan ug sumala sa imong mga binuhatan, pagahukman ka nila, nagaingon ang Ginoong Dios.

Miabut usab ang pulong ni Jehova miabut kanako, nga nagaingon: Anak sa tawo, ania karon, kuhaon ko gikan kanimo pinaagi sa usa ka hampak ang tinguha sa imong mga mata; apan dili ka magminatay ni maghilak, ni modagayday ang imong mga luha. Pugngi ang pagtuaw, ayaw paghimo ug pagbangotan alang sa mga patay, ihigot sa imong ulo ang imong putos sa ulo, ug isul-ob ang imong mga sapin sa imong mga tiil, ug ayaw taboni ang imong mga ngabil, ug ayaw pagkaona ang tinapay sa mga tawo. Busa misulti ako sa katawhan sa buntag; ug sa pagkagabii namatay ang akong asawa; ug gibuhat ko sa buntag ang gisugo kanako. Ug ang katawhan miingon kanako, Dili ba ikaw mosulti kanamo kon unsay kahulogan niini alang kanamo, nga gibuhat mo kini?

Unya mitubag ako kanila, Ang pulong ni Jehova miabut kanako, nga nagaingon: Isulti sa balay sa Israel, Mao kini ang giingon sa Ginoong Jehova: Ania karon, akong pasipad-an ang akong balaang puloy-anan, ang kahalangdon sa inyong kusog, ang tinguha sa inyong mga mata, ug ang gikalooyan sa inyong kalag; ug ang inyong mga anak nga lalake ug ang inyong mga anak nga babaye nga inyong gibiyaan mangapukan pinaagi sa espada. Ug buhaton ninyo ang gibuhat ko: dili ninyo tabonan ang inyong mga ngabil, ni mokaon sa tinapay sa mga tawo. Ug ang inyong mga putong anha sa inyong mga ulo, ug ang inyong mga sapin anha sa inyong mga tiil: dili kamo magbalata ni maghilak; kondili mangaluya kamo tungod sa inyong mga kasal-anan, ug manag-agulo ang usa sa usa. Busa si Ezequiel maoy timaan alang kaninyo: sumala sa tanan nga iyang gibuhat, mao usab ang inyong pagabuhaton: ug sa diha nga kini moabut, mahibalo kamo nga ako mao ang Ginoong Jehova. Ezequiel 24:1–24.

Si Ezekiel usa ka timailhan nga nagtimaan sa sinugdanan sa paglibot ug sa katapusang paglaglag sa Jerusalem, ug human niana, sa pagkabinihag sa mga sakop sa iglesya sa Laodicean nga Seventh-day Adventist.

“Sa dihang mitan-aw si Cristo gikan sa kinatumyan sa Olivet, nakita Niya kini nga kahimtang nga naglungtad sa matag iglesya. Ang mga pasidaan moabut ngadto sa tanan nga nagsunod sa mga tunob sa katawohan sa Jerusalem, nga nakadawat ug daku kaayong kahayag. Kining katawohan ania sa atong atubangan ingon nga usa ka pasidaan. Pinaagi sa pagsalikway sa mga pasidaan sa Dios niining atong panahona, ang mga tawo nagbalikbalik sa sala sa Jerusalem. Ang Ginoo nakakita sa dili makita sa tawhanong galamiton ug dili niya tan-awon—sa sangputanan sa tanang tawhanong pamaagi sa Battle Creek. Gibuhat Niya ang tanan nga mahimo sa usa ka Dios nga buhaton. Gipadan-ag Niya ang kahayag sa atubangan sa mga mata sa katawohan, aron ang ilang mga sala dili makaabot sa utlanan diin ang paghinulsol dili na

mabati. Apan pinaagi sa hataas nga proseso sa pagbiya sa matarung ug matul-id nga mga prinsipyo, ang mga tawo nagbutang sa ilang kaugalingon sa dapit diin ang kahayag ug kamatuoran, hustisya ug kalooy, wala na mailhi. Kini nga paglakaw nahimong kabahin na sa ilang kinaiya gayud.” Testimonies, tomo 8, 68.

Duha ka mga Saksi sa Alpha ug Omega

Si Ezekiel gihimong amang sa pagsulti pinaagi sa labawng kinaiyahan, ug gipahibalo kaniya nga sa dihang mapukan ang Jerusalem, makasulti siya pag-usab, ug nga unya mahimo siyang usa ka “ilhanan.” Ang wala pagbangotan ni Ezekiel sa kamatayon sa iyang asawa maoy nagtimaan sa alpha nga ilhanan sa sinugdanan sa paglikos, ug ang pag-abli sa baba ni Ezekiel sa dihang napukan ang Jerusalem maoy omega nga ilhanan. Ang paglikos hangtod sa pagkalaglag gitimailhan pinaagi sa usa ka ilhanan sa sinugdanan ug sa katapusan. Sulod sa mao rang hulagway, usa ka ikaduhang saksi sa usa ka alpha ug omega nga ilhanan gihulagway ingon nga ang kamatayon sa “tinguha sa mga mata ni Ezekiel” mao ang alpha, ug ang kamatayon sa “tinguha sa mga mata” sa katawhan mao ang omega nga ilhanan sa maong kapanahonan. Ang yugto nga usa ka tuig ug tunga nagadala ug duha ka mga saksi sa usa ka alpha ug usa ka omega. Ang kamatayon sa asawa ni Ezekiel nagrepresentar sa pagkabihag ug sa pagyatak sa panon, ug ang omega nga kamatayon sa Jerusalem nagrepresentar sa pagyatak sa balaang puloy-anan.

Busa si Ezekiel nahimong usa ka timaan alang kaninyo: sumala sa tanan nga iyang gibuhad, mao usab ang inyong pagabuhaton; ug sa diha nga kini mahitabo, mahibalo kamo nga ako mao ang Ginoong Dios. Usab, ikaw anak sa tawo, dili ba sa adlaw nga kuhaon ko gikan kanila ang ilang kalig-on, ang kalipay sa ilang himaya, ang tinguha sa ilang mga mata, ug kadtong gibutang nila sa ilang hunahuna, ang ilang mga anak nga lalake ug ang ilang mga anak nga babaye, Nga kadtong makakalagiw nianang adlaw moanha kanimo, aron ipahibalo kini kanimo nga madungog sa imong mga dalunggan? Nianang adlaw ang imong baba pagaablihan ngadto kaniya nga nakakalagiw, ug ikaw mosulti, ug dili na maamang pag-usab: ug ikaw mahimong usa ka timaan alang kanila; ug sila mahibalo nga ako mao ang Ginoo. Ezekiel 24:24–27.

Unom ka mga Kamatayon

Ang kamatayon sa asawa ni Ezekiel nagtimaan sa sinugdanan sa paglibot ug sa kamatayon sa Jerusalem, nga sa profetikanhong paagi mao ang pangasaw-onon ni Cristo, ug naglarawan sa hapit na moabot nga balaod sa Domingo, nga giunhan sa usa ka yugto nga gisimbolohan sa paglibot. Ang yugto sa paglibot ug ang kalaglagan duha ka lahi nga mga timaan sa dalan, bisan pa man nga direkta silang magkadugtong. Ang paglibot maoy usa ka yugto sa panahon, ug ang kalaglagan maoy usa ka takna sa panahon. Ang kalaglagan mao ang balaod sa Domingo nga giunhan sa yugto sa pagporma sa larawan sa mananap. Ang yugto sa larawan sa mananap matapos pinaagi sa marka sa mananap. Sa dihang giila ni Jesus ang timailhan sa kalaglagan sa Jerusalem diha sa Mateo 24, Iyang gihisgutan usab ang mga adlaw ni Noe.

Apan maingon nga ingon sa mga adlaw ni Noe, mao usab ang pag-anhi sa Anak sa tawo. Kay ingon sa mga adlaw sa wala pa ang lunop, sila nagkaon ug nag-inom, nangasawa ug

nagapaminyo, hangtud sa adlaw nga si Noe misulod sa arka; ug sila wala masayud hangtud miabut ang lunop ug gilaglag silang tanan; mao usab ang pag-anhi sa Anak sa tawo. Mateo 24:37–39.

Sa mga adlaw ni Noe, ang pultahan sa panahon sa pagsulay gisirhan, sa ingon naghulagway sa haduol na nga balaod sa Domingo, nga gihulagway usab sa pagsira sa pultahan niadtong Oktubre 22, 1844. Ang yugto gikan sa miting sa kampo sa Exeter sa Agosto 12–17 niadtong 1844 nagrepresentar sa usa ka propetikong yugto nga nagdala ngadto sa usa ka siradong pultahan.

Sa mga adlaw ni Noe, si Noe nagrepresentar sa ikatulong manulonda, ug ang ikatulong manulonda miabot sa siradong pultahan niadtong Oktubre 22, 1844. Sa mga adlaw ni Noe, nga sumala kang Jesus mamahimong ingon sa “pag-abot sa Anak sa tawo,” ang tulo ka mga manulonda sa Pinadayag kapitulo katorse mitultol ngadto sa siradong pultahan. Si William Miller nagrepresentar sa mensahe sa unang manulonda, ug gitipoan siya ni Enoc sa mga adlaw ni Noe. Giila ni Judas ang mensahe ni Enoc ingon nga kaangay sa mensahe ni Miller.

Ug si Enoc usab, ang ikapito sukad kang Adan, nanagna mahitungod kanila, nga nagaingon: Ania karon, ang Ginoo moanhi uban sa napulo ka libo sa iyang mga balaan, Aron sa paghukom ibabaw sa tanan, ug sa pagpamatuod sa tanan nga mga dili diosnon taliwala kanila mahitungod sa tanan nilang mga buhat nga dili diosnon nga ilang gibuhay sa pagkadili diosnon, ug mahitungod sa tanan nilang mabangis nga mga pulong nga gisulti batok kaniya sa mga makasasala nga dili diosnon. Judas 1:14, 15.

Ang unang mensahe sa unang manulonda ni Miller nagpahibalo sa “paghukom” sumala sa gipaila pinaagi sa mensahe ni Enoc. Ang sinugdanan ni Enoc gimarkahan nga siya ang “ikapito sukad kang Adan.” Ang mensahe ni Miller nagsugod ug natapos uban sa pag-abot sa “pito ka panahon” batok sa amihanang gingharian, ug kap-atan ug unom ka tuig sa ulahi miabot ang ikatulong manulonda niadtong Oktubre 22, 1844, sa dihang natuman ang “pito ka panahon” batok sa habagatang gingharian. Si Enoc ug si Miller, nga mga mensahero sa takna sa paghukom, parehong nagsugod nga ang gidaghanon nga pito gipaila. Ang yugto nga nagsugod kang Enoc, ang ikapito, natapos sa pito ka adlaw diin ang mga mananap misulod sa arka hangtod nga ang pultahan gisirhan sa labawng kinaiyahang paagi. Si Jesus kanunayng naghulagway sa katapusan pinaagi sa sinugdanan.

Si Enoc nanganak kang Metusala, ug si Metusala usab nanganak kang Lamec. Si Lamec ug si Metusala nagrepresentar sa mensahe sa ikaduhang manulunda ug usab sa mensahe sa tunga-tungang pagsinggit sa kagabhion. Ang tunga-tungang pagsinggit sa kagabhion mipadayon hangtod sa siradong pultahan, ug busa girepresentahan kini ni Metusala nga namatay sa tuig sa lunop. Si Lamec nagrepresentar sa mensahe sa ikaduhang manulunda, ug si Lamec namatay lima ka tuig sa wala pa ang lunop. Ang lima ka tuig sukad sa kamatayon ni Lamec hangtod sa kamatayon ni Metusala sa dihang ang pultahan misira, naghulagway sa kamatayon sa pangasaw-onon ni Ezekiel nga nagtimaan sa sinugdanan sa panahon nga miabot ngadto sa kamatayon sa pangasaw-onon ni Cristo nga girepresentahan ni Metusala.

Si Enoc naghulagway sa nahaunang anghel nga miabot niadtong 1798, si Lamec naghulagway sa ikaduhang anghel nga miabot niadtong Abril 19, 1844, ug si Matusalem naghulagway sa singgit sa tungang gabii gikan sa Exeter ngadto sa siradong pultahan sa Oktubre 22, 1844, nga gihulagway ni Noe. Ang lima ka tuig gikan sa kamatayon ni Lamec ngadto sa kamatayon ni Matusalem naghulagway sa usa ka tuig ug tunga gikan sa 587 BC ngadto sa 586 BC. Kadtong lima ka tuig gikan kang Lamec ngadto kang Matusalem naghulagway sa lima ka tuig gikan sa 1448 ngadto sa 1453.

Niadtong Oktubre 31, 1448, namatay si John Palaiologos ug ang iyang igsoon nga si Constantine ang ika-onse, (ang ulahing Constantine) nangayo ug pagtugot gikan sa Islamikong gahom sa mga Turko aron mokatkat sa trono sa sidlakang Roma. Ang iyang pagpasakop niadtong Hulyo 27, 1299, nagtuman sa ikaduhang usa ka gatus ug kalim-an ka tuig sa Pinadayag 9 nga gipahayag sa bersikulo 10. Lima ka tuig human sa kamatayon ni John Palaiologos, ang iyang igsoon nga si Constantine ang ika-onse namatay ibabaw sa mga kuta sa Constantinople sa dihang gisakop ni Mehmed II ang Imperyong Byzantine sa sidlakang Roma. Ang Mehmed mao ang Turking gigikanan sa Mohammed, busa ang kamatayon sa unang Mohammed niadtong 632, nga nagsugod sa unang usa ka gatus ug kalim-an ka tuig nga propesiya sa Pinadayag 9, (nga makita sa bersikulo 5), ug nga natapos sa kamatayon sa ulahing Constantine sa mga kamot ni ‘Mohammed ang ikaduha’ walo ka gatus ug kawhaan ug usa ka tuig sa ulahi. Lima ka tuig sa wala pa ang iyang kamatayon, gitagna ni Mohammed ang pagkapukan sa Roma ug kini natuman pinaagi sa Turkong ginganlan og Mohammed ang ikaduha.

Si Constantino ang ulahi, ang ikanapulo ug usa, namatay sa gubat sa Constantinople, sa ingon niana nagtimaan sa lima ka tuig gikan sa kamatayon sa iyang igsoon nga si Juan hangtod sa iyang kamatayon. Kining lima ka tuig gilarawan na daan pinaagi sa lima ka tuig sukad sa kamatayon ni Lamec, ang anak, hangtod sa kamatayon ni Methuselah, ang amahan, lima ka tuig sa ulahi sa dihang ang pultahan sa arka gisirhan. Busa, ang kamatayon sa pangasaw-onon ni Ezequiel gilarawan na daan pinaagi sa kamatayon ni Lamec, ug dungan sila nga naghatag ug pagpamatuod sa kamatayon ni Juan Palaiologos niadtong 1448. Ang misunod nga kamatayon ni Methuselah nagkatakdo sa kamatayon sa pangasaw-onon ni Cristo ug sa pagkalaglag sa Jerusalem niadtong 586 BC, ug dungan sila nga nagkatakdo sa kamatayon ni Constantino ang ikanapulo ug usa.

Ang tulo ka mga saksi sa usa ka propetikong yugto nga nagsugod ug natapos pinaagi sa usa ka kamatayon, naghulagway sa yugto sa pagporma sa larawan sa mapintas nga mananap nga matapos pinaagi sa timaan sa mapintas nga mananap, ug kini nahiuyon sa pagmantala sa singgit sa tungang gabii sa kasaysayan sa mga Millerite ug sa pagporma sa larawan sa mapintas nga mananap nga matapos pinaagi sa timaan sa mapintas nga mananap sa atong kasamtangang kasaysayan. Sa dihang ang timaan sa mapintas nga mananap matuman sa haduol na nga balaod sa Dominggo, ang propetikong “pagsulti” moabot, nga nahiuyon kang Ezequiel nga makahimo sa “pagsulti” sumala sa iyang kaugalingong kabubut-on sa dihang ang Jerusalem gilaglag.

Pagsulti

Sa balaod sa Domingo, nga ginahulagway pinaagi sa pagkalaglag sa Jerusalem, ang propetikong pagsulti sa Tinipong Bansa sa Amerika gimarkahan ingon nga ang mini nga propeta mosulti sama sa usa ka dragon.

Ug nakita ko ang laing mapintas nga mananap nga mitungha gikan sa yuta; ug siya may duha ka sungay sama sa nating karnero, ug siya misulti ingon sa usa ka dragon. Pinadayag 13:11.

Sa balaod sa Domingo, gihampak ni Balaam ang iyang asno sa ikatulong higayon, ug unya misulti ang asno.

Ug giablihan sa Ginoo ang baba sa asno, ug siya miingon kang Balaam, Unsa ba ang akong nabuhat kanimo, nga gikulata mo ako niining makatulo na? Ug si Balaam miingon sa asno, Tungod kay gitamay mo ako: hinaut pa unta nga adunay espada sa akong kamot, kay karon patyon ko ikaw. Ug ang asno miingon kang Balaam, Dili ba ako man ang imong asno, nga imong ginasakyan sukad nga ako imo hangtod niining adlaw? Naanad ba ako gayud sa pagbuhat sa ingon niana kanimo? Ug siya miingon, Wala. Numeros 22:28–30.

Ang mini nga propeta mosulti sa balaod sa Domingo ug ang Islam mosulti usab sa balaod sa Domingo. Ang duha maoy mini nga mga propeta sa pamaagi sa tagna. Sa balaod sa Domingo, ang “panan-awon” ni Habacuc nga nalangan, mosulti.

Kay ang panan-awon alang pa sa natudlong panahon, apan sa katapusan kini mosulti, ug dili mamakak: bisan pa kon kini malangan, hulata kini; kay kini sa pagkatinuod moabot, dili kini malangan. Habakkuk 2:3.

Si Habakkuk mao ang tinuod nga propeta nga namulong nga supak sa bakak nga mga propeta. Ang “panan-awon” ni Habakkuk namulong pinaagi sa baba ni Ezekiel, nga kaniadto amang, ug unya giablihan ang iyang baba. Ang saad nga mahimong baba sa Dios gihatag kang Jeremias.

Ngano nga ang akong kasakit walay hunong, ug ang akong samad dili na mamaayo, nga nagdumili sa pagkaayo? Mahimo ba nga ikaw alang kanako sama sa usa ka malimbongon, ug sama sa mga tubig nga mapakyas? Busa mao kini ang giingon sa Ginoo, Kon ikaw mobalik, nan pabalikon ko ikaw pag-usab, ug ikaw motindog sa akong atubangan: ug kon imong ilain ang bililhon gikan sa walay pulos, ikaw mahimo nga sama sa akong baba: sila pabalikon nganha kanimo; apan ikaw ayaw pagbali ngadto kanila. Jeremias 15:18, 19.

Sa balaod sa Domingo, ang siyam ka bulan nga pagkapipi ni Zacarias natapos sa dihang siya misulti ug mipamatood nga ang ngalan sa iyang anak mao si Juan. Si Zacarias nagrepresentar sa pagpangulo nga dili motuo sa pulong sa ikatulong manulonda, ug si Juan nagrepresentar sa kalihokan ni Elias, ang iglesia nga mag-una sa Pag-anhi sa Ikaduhang Higayon ni Cristo.

Ug si Zacarias miingon sa manulonda: Unsaon ko paghibalo niini? kay ako usa ka tigulang na nga tawo, ug ang akong asawa hataas na kaayo ug panuigon. Ug ang manulonda mitubag ug miingon kaniya: Ako mao si Gabriel, nga nagatindog sa atubangan sa Dios; ug gipadala ako aron sa pagsulti kanimo, ug sa pagpahibalo kanimo niining maayong balita. Ug, ania karon, ikaw maamang, ug dili makasulti, hangtud sa adlaw nga matuman kining mga butanga, tungod kay wala ka motoo sa akong mga pulong, nga pagatumanon sa ilang panahon.

Ug ang katawhan nagpaabot kang Zacarias, ug nanghibulong sila nga nadugay siya pag-ayo sulod sa templo. Ug sa dihang migula na siya, dili siya makasulti kanila; ug nasabtan nila nga siya nakakita ug usa ka panan-awon sulod sa templo; kay nagpasinyas siya kanila, ug nagpabilin nga amang. Lucas 1:18–22.

Si Zacarias sakop sa ikawalong dibisyon sa mga pari.

Sa mga adlaw ni Herodes, ang hari sa Judea, dihay usa ka saserdote nga ginganlan si Zacarias, nga sakop sa hugna ni Abias; ug ang iyang asawa gikan sa mga anak nga babaye ni Aaron, ug ang iyang ngalan si Elisabet. Ug silang duha matarong sa atubangan sa Dios, nga nagalakaw nga walay ikasaway diha sa tanang mga sugo ug mga tulomanon sa Ginoo. Ug sila walay anak, tungod kay si Elisabet apuli, ug silang duha niadto mga tigulang na kaayo. Ug nahitabo nga samtang ginabuhat niya ang katungdanan sa pagkasaserdote sa atubangan sa Dios sumala sa han-ay sa iyang hugna, sumala sa nabatasan sa katungdanan sa pagkasaserdote, ang iyang bahin pinaagi sa rifa mao ang pagsunog sa incienso sa pagsulod niya sa templo sa Ginoo. Ug ang tibook panon sa katawohan nag-ampo didto sa gawas sa takna sa paghalad sa incienso. Lucas 1:5–10.

Ang tanang mga propeta nagrepresentar sa ulahing mga adlaw, ug si Zacarias misulod sa templo, maingon kang Ezekiel. Siya iya sa ikawalong hugna sa mga saserdote, nga nagtimaan sa usa ka simbolo sa walo ka kalag diha sa arka ni Noe nga miagi gikan sa daang kalibotan ngadto sa bag-ong kalibotan. Silang duha sa iyang asawa walay ikasaway, apan si Zacarias magduhaduha sa mga pulong ni Gabriel. Ang kalihokang Millerite nagsugod ingon nga mga taga-Filadelfia (walay ikasaway) apan mibalhin ngadto sa mga taga-Laodicea niadtong 1856. Sa ulahing mga adlaw, ang mensahe sa manulonda mao ang mensahe sa ikatulong manulonda, ug ang mensahe ni Gabriel kang Zacarias nagrepresentar sa mensahe sa ikatulong manulonda ug usab sa mensahe ni Elias, ingon nga girepresentar ni Juan Bautista.

Ug didto kaniya ang usa ka manulonda sa Ginoo nga nagtindog sa tuo nga dapit sa halaran sa incienso. Ug sa pagkakita ni Zacarias kaniya, nabalaka siya, ug gihamtang kaniya ang kahadlok. Apan miingon ang manulonda kaniya, Ayaw kahadlok, Zacarias: kay ang imong pag-ampo nadungog na; ug ang imong asawa nga si Elisabet manganak ug usa ka anak nga lalake alang kanimo, ug paganganlan mo siya ug Juan. Ug ikaw makabaton ug kalipay ug kasadya; ug daghan ang magakalipay sa iyang pagkatawo. Kay siya mamahimong daku sa panan-aw sa Ginoo, ug dili magainom ug bino ni maisug nga ilimnon; ug siya mapun-an sa Espiritu Santo, bisan pa sukad sa tagoangkan sa iyang inahan. Ug daghan sa mga anak sa Israel iyang pabalikon ngadto sa Ginoo nga ilang Dios. Ug siya magauna sa iyang atubangan diha sa espiritu ug gahum ni Elias, aron ibalik ang mga kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak, ug ang mga masinupakon ngadto sa kaalam sa mga matarung; aron maandam alang sa Ginoo ang usa ka katawhan nga naandam na. Ug miingon si Zacarias sa manulonda, Unsaon ko pagkahibalo niini? kay ako usa na ka tigulang nga tawo, ug ang akong asawa hataas na ug panuigon. Ug ang manulonda mitubag ug miingon kaniya, Ako si Gabriel, nga nagatindog sa atubangan sa Dios; ug gipaadto ako aron sa pagsulti kanimo, ug sa pagpahibalo kanimo niining maayong balita. Lucas 1:11–19.

Si Zacarias nagduhaduha nga ang mensahe sa umalabot nga Elias matuman.

Ania karon, akong ipadala kaninyo si Elias nga propeta sa dili pa moabot ang daku ug makahahadlok nga adlaw sa Ginoo: Ug iyang ipabalik ang kasingkasing sa mga amahan ngadto sa mga anak, ug ang kasingkasing sa mga anak ngadto sa ilang mga amahan, tingali unya moanhi ako ug hampakon ko ang yuta pinaagi sa usa ka tunglo. Malakias 4:5, 6.

Si Sister White, diha sa konteksto sa pagsilyo sa Ezequiel sa kapitulo siyam, nag-ila kon ngano nga ang pagpangulo sa Laodiceanong Simbahang Seventh-day Adventist gihulagway pinaagi sa pagkadili-matuohon ni Zacarias.

“Ang pundok nga dili mobati ug kasubo tungod sa ilang kaugalingong espirituhanong pagkahugno, ni magbalata tungod sa mga sala sa uban, pagabiyaan nga walay patik sa Dios. Gisugo sa Ginoo ang Iyang mga mensahero, ang mga tawo nga may mga hinagiban sa pagpatay diha sa ilang mga kamot: ‘Umadto kamo sunod kaniya latas sa siyudad, ug patya: ayaw pagpaluya ang inyong mata, ni malooy kamo: laglaga gayod ninyo ang tigulang ug ang batan-on, ang mga dalaga, ug ang gagmayng mga bata, ug ang mga babaye: apan ayaw duol sa bisan kinsang tawo nga anaa ang marka; ug sugdi sa Akong balaang puloy-anan. Unya nagsugod sila sa mga tigulang nga mga tawo nga didto sa atubangan sa balay.’”

“Dinhi atong makita nga ang iglesia—ang balaang puloy-anan sa Ginoo—maoy unang gibati ang hampak sa kapungot sa Dios. Ang mga tigulang nga lalaki, sila nga gihatagan sa Dios ug dakong kahayag ug nanindog ingon nga mga magbalantay sa espirituhanong mga kapalaran sa katawhan, nagbudhi sa pagsalig nga gitugyan kanila. Gisagop nila ang baruganan nga dili na kita angay magpaabot ug mga milagro ug sa ilhanang pagpadayag sa gahum sa Dios sama sa nangaging mga adlaw. Ang mga panahon nausab na. Kining mga pulonga nagpalig-on sa ilang pagkadili-matuohon, ug sila nagaingon: Ang Ginoo dili magbuhat ug maayo, ni magbuhat man Siya ug daotan. Hilabihan Siyang maloloy-on aron pagaduawon ang Iyang katawhan pinaagi sa paghukom. Busa ang ‘Kalinaw ug kaluwasan’ mao ang singgit gikan sa mga tawo nga dili na gayud mopatugbaw pag-usab sa ilang tingog sama sa trumpeta aron ipakita sa katawhan sa Dios ang ilang mga kalapasan ug sa balay ni Jacob ang ilang mga sala. Kining mga amang nga iro nga dili mobahô mao ang mga mibati sa matarung nga panimalos sa usa ka nasuko nga Dios. Ang mga lalaki, mga dalaga, ug mga gagmayng bata mangamatay silang tanan nga magkauban.” Testimonies, tomo 5, 211.

Si Zacarias miduhaduha sa mensahe sa ikatulong manulunda, nga mao ang mensahe ni Elias nga nagsubli sa kasaysayan ni Juan Bautista maingon man sa kasaysayan ni William Miller.

Lima ka Bulan

Gitago ni Elisabeth ang iyang pagdadalangtao sulod sa lima ka bulan.

Ug sa tapos niadtong mga adlaw ang iyang asawa nga si Elisabeth nanamkon, ug mitago sa iyang kaugalingon sulod sa lima ka bulan, nga nagaingon, Mao kini ang gibuhay sa Ginoo kanako sa mga adlaw diin Iyang gitamod ako, aron kuhaon ang akong kaulawan taliwala sa mga tawo. Ug sa ikaunom nga bulan ang manulonda nga si Gabriel gipadala sa Dios ngadto sa usa ka siyudad sa Galilea, nga ginganlan ug Nazareth. Lucas 1:24–26.

Si Zacarias sakop sa ikawalong hugna sa mga sacerdote, nga nagatakdo sa pagtuli sa iyang anak nga si Juan sa ikawalong adlaw, sa dihang si Zacarias makasulti pag-usab. Siya ug ang iyang anak nga si Juan nagrepresentar sa walo ka kalag nga didto sa arka ni Noe, nga gitagoan gikan sa kamatayon nga gidala sa mga tubig sa lunop sulod sa lima ka bulan, o usa ka gatus ug kalim-an ka adlaw. Ang usa ka gatus ug kalim-an ka adlaw sa pagmabdos ug sa mga tubig sa lunop nagatakdo sa duha ka yugto sa lima ka bulan diha sa Pinadayag siyam.

Si Zacharias ug ang iyang anak nga si Juan nagrepresentar usab sa dihang ang ikapitong iglesia sa Laodicea mobalhin ngadto sa ikawalong iglesia sa Philadelphia. Gikan sa pag-alagad ni Zacharias sa ikawalong hugna ngadto sa pagtuli sa iyang anak nga si Juan sa ikawalong adlaw nagrepresentar kini og usa ka manalagnong yugto diin ang numero nga ikawalo nagtimaan sa sinugdanan ug sa katapusan. Sulod niana nga manalagnong yugto anaa ang usa ka lima ka bulan nga yugto nga nagrepresentar sa usa ka panahon sa pagtago.

Ang “pagsulti” sa panagna nagpaila sa haduol nga umalabot nga balaod sa Domingo, busa si Zacarias mosulti sa panahon sa balaod sa Domingo, sa dihang ang iyang anak gitimrihan, sumala sa girepresentahan sa buhat sa pagtuli. Nianang maong kasaysayan, sa wala pa ang balaod sa Domingo sa dihang si Zacarias mosulti, sa katapusan sa lima ka bulan, sa ikaunom nga bulan si Maria mibisita kang Elisabet ug ang Balaang Espiritu midihog kang Elisabet, nga isip usa ka babaye nagarepresentar sa pagdihog sa iglesia sa Dios upat ka bulan sa dili pa ang haduol nga umalabot nga balaod sa Domingo.

Ug niadtong mga adlaw si Maria mitindog ug midali sa pag-adto sa kabungtoran, ngadto sa usa ka lungsod sa Juda; ug misulod sa balay ni Zacarias, ug nangomusta kang Elisabet. Ug nahitabo, nga sa pagkadungog ni Elisabet sa pangomusta ni Maria, ang bata diha sa iyang tagoangkan milukso; ug si Elisabet napuno sa Espiritu Santo: Ug misinggit siya sa makusog nga tingog, ug miingon, Bulahan ikaw sa taliwala sa mga babaye, ug bulahan ang bunga sa imong tagoangkan. Ug ngano ba kini kanako, nga ang inahan sa akong Ginoo moanhi man kanako? Kay, tan-awa, sa dihang ang tingog sa imong pangomusta midangat sa akong mga dalunggan, ang bata diha sa akong tagoangkan milukso tungod sa kalipay. Ug bulahan siya nga mitoo: kay matuman gayud ang mga butang nga gisulti kaniya gikan sa Ginoo. Lucas 1:39–45.

Sa katapusan sa lima ka bulan, si Elisabeth misulti kang Maria “sa makusog nga tingog,” nga nagdayeg sa pagtoo ni Maria sa mensahe ni Gabriel, nga sa ulahing mga adlaw mao ang mensahe sa ikatulong manulonda. Ang bana ni Elisabeth nga si Zacarias wala motuo, apan dili si Maria. Nadungog ni Maria ang mensahe ni Gabriel lima ka bulan human kang Zacarias, busa ang iyang pagtoo sa ikatulong manulonda gimarkahan nga miabot human mapadayag ang tinagong mensahe sa lima ka bulan. Ang tinagong mensahe sa lima ka bulan sa ulahing mga adlaw mao ang unang lima ka bulan sa Pinadayag 9:5. Si Maria nagrepresentar sa iglesia sa ulahing mga adlaw nga modawat sa mensahe sa ikatulong manulonda, nga naglakip sa usa ka pinasahi nga pagbukas sa lima ka bulan sa dili pa moabot ang pagpamulong mahitungod sa hapit na moabot nga balaod sa Domingo, sa kinatibuk-an mga upat ka bulan sa ulahi.

Sa mga ilhanan sa dalan sa pagduaw ni Maria, ang kalihokan sa nahauna ug ikaduhang mga manulonda, nga girepresentahan ni Zacarias ug Elisabet, nagdugtong sa kalihokan sa ikatulong

manulonda nga girepresentahan ni Maria ug Jose. Si Zacarias nagarepresentar sa usa ka opisyal gikan sa usa ka iglesia nga wala motuo sa mensahe sa ikatulong manulonda, ug si Jose nga panday nagarepresentar sa usa ka kalihokan nga girepresentahan sa buluhaton nga nagasuporta sa kaugalingon. Ang Adventismo nagatapos maingon sa pagsugod niini, ug kini nagsugod ingon nga usa ka kalihokan, dili ingon nga usa ka organisadong estruktura sa iglesia. Ang kalihokan sa usa ka gatus kap-atan ug upat ka libo nga girepresentahan nila Jose, Maria, ug Cristo maoy tuwirang mga paryente sa kalihokang Millerite nga girepresentahan nila Zacarias, Elisabet, ug Juan, ug ang pagkadili-motoo sa 1863 girepresentahan ni Zacarias. Ang 1863 nagarepresentar sa pagkadili-motoo sa mga mensahe sa nahauna ug ikaduhang mga manulonda, ug ang kalihokan sa ikatulong manulonda nagarepresentar sa pagtoo ni Maria.

“Ang mga manulonda gipadala aron motabang sa gamhanang manulonda gikan sa langit, ug nadungog ko ang mga tingog nga daw naglanog bisan diin, ‘Gumula kamo gikan kaniya, Akong katawhan, aron dili kamo makaambit sa iyang mga sala, ug aron dili kamo makadawat sa iyang mga hampak. Kay ang iyang mga sala nakaabot na ngadto sa langit, ug nahinumduman sa Dios ang iyang mga kasal-anan.’ Kini nga mensahe daw usa ka dugang sa ikatulong mensahe, nga miipon niini maingon nga ang singgit sa tungang gabii miipon sa mensahe sa ikaduhang manulonda niadtong 1844. Ang himaya sa Dios mipabilin ibabaw sa mapailobon, nagpaabot nga mga balaan, ug walay kahadlok nilang gihatag ang ulahing maligdong nga pasidaan, nga nagmantala sa pagkapukan sa Babilonia ug nagtawag sa katawhan sa Dios sa paggula gikan kaniya aron sila makalikay sa iyang makahahadlok nga silot.” Early Writings, 277.

Ang paghiusa sa duha ka mga mensahe gilarawan pinaagi sa pagduaw ni Maria kang Elisabet, ug kana nga punto miabut sa dihang ang tinagong lima ka bulan gipadayag. Kana nga punto mao ang diin ang duha ka mga tagna naghiusa ug gipahibalo nga magkauban. Ang usa gipahibalo ni Elisabet ug ang usa pa ni Maria. Ang paghiusa sa duha ka mga mensahe nag-ila kon kanus-a ang singgit sa tungang gabii naghiusa sa mensahe sa ikaduhang manulonda, ug kana nahitabo sa kasaysayan sa mga Millerite didto sa Exeter camp meeting.

Human sa nakahimo na si Elisabeth ug dayon si Maria sa ilang mga pagpahayag, “Ug mipuyo si Maria uban kaniya sulod sa mga tulo ka bulan, ug mibalik sa iyang kaugalingong balay.” Lucas 1:56. Ang kan-uman ug unom ka adlaw nga yugto gikan sa Exeter hangtod sa Oktubre 22, 1844 ginahulagway niadtong upat ka bulan, nga natapos sa haduol na nga balaod sa Domingo, sa dihang misulti si Zacarias. Ang upat ka bulan nagrepresentar sa yugto sa pagpahibalo sa mensahe sa tungang gabii nga singgit, nga moabot human sa mensahe sa lima ka tinagong bulan.

Ang duha ka mga mensahe sa kasaysayan sa mga Millerite mao ang una ug ikaduhang mga manulonda, ug ang mensahe sa unang manulonda gihatagan og gahum pinaagi sa katumanan sa usa ka tagna sa panahon nga nagsugod sa usa ka yugto nga lima ka bulan, nga sa usa ka bahin natago hangtod sa napulo ka adlaw sa wala pa ang katumanan niini niadtong Agosto 11, 1840, sumala sa gipahayag ni Josiah Litch. Ang paghatag og gahum sa mensahe sa ikaduhang manulonda mao ang pagtul-id sa sayop nga panagna sa 1843, nga nahitabo sa Exeter camp meeting, sumala sa gipahayag ni Samuel Snow.

Ang pagmantala sa duha ka pilo nga mensahe sa singgit sa tungang gabii girepresentar ingon nga usa ka mubo nga yugto sa panahon sa wala pa sirhan ang pultahan, nga sa sugilanon ni Noe nagbukas ngadto sa usa ka lima ka bulan nga yugto nga natapos sa paglingkod sa arka sa ibabaw sa bukid sa Ararat. Ang yugto sa pagmantala sa singgit sa tungang gabii moabot human sa pagbukas sa tinago nga lima ka bulan, nga miabot napulo ka adlaw sa wala pa ang Agosto 11, 1840, ug miabot usab kini human kuhaa sa Ginoo ang Iyang kamot gikan sa mga hulagway nga Iyang gitabonan diha sa tsart sa 1843. Ang napulo ka adlaw gikan sa Agosto 1 hangtod 11 nagakatugbang sa kan-uman ug unom ka adlaw gikan sa Exeter ngadto sa Oktubre 22, 1844, ug ang duha ka pilo nga saksi nagaila nga ang pagbukas sa usa ka tinago nga lima ka bulan, inubanan sa pagtul-id sa sayop nga pagmantala nga nagpatungha sa unang kasagmuyo, mahitabo sa dihang si Maria makigtagbo ug mangumusta kang Elisabeth sa ikaunom nga bulan.

Sa balaod sa Domingo, ang Tinipong Bansa sa Amerika mosulti ingon sa usa ka dragon, ang asno sa Islam mosulti, ug ang panan-awon ni Habakkuk mosulti pinaagi sa baba ni Jeremias, Zacarias ug Ezekiel. Sa balaod sa Domingo si Ezekiel maoy usa ka timailhan, sa ingon nagrepresentar sa bandila nga gipataas sa balaod sa Domingo. Duha sa siyam ka mga reperensiya sa pulong nga “timailhan” diha sa Ezekiel nag-ila sa mga “igpapahulay” ingon nga timailhan sa pagbalaan nga nagrepresentar sa panaghiusa sa Pagka-Dios uban sa pagkatawo.

Apan tungod sa akong ngalan nga gibuhay ko kini, aron kini dili mahugawan sa atubangan sa mga Hentil, sa taliwala niadtong ilang gipuy-an, nga sa ilang panan-aw nagpakaila ako sa akong kaugalingon ngadto kanila, sa diha nga gipagula ko sila gikan sa yuta sa Egipto. Busa gipagula ko sila gikan sa yuta sa Egipto, ug gidala ko sila ngadto sa kamingawan. Ug gihatag ko kanila ang akong kabalaoran, ug gipakita ko kanila ang akong mga tulomanon, nga kon buhaton kini sa usa ka tawo, mabuhi siya pinaagi niini.

Dugang niini gihatag ko usab kanila ang akong mga adlaw nga igpapahulay, aron mahimong usa ka timaan tali kanako ug kanila, aron sila makahibalo nga ako mao si Jehova nga nagabalaan kanila. Apan ang balay sa Israel misukol batok kanako didto sa kamingawan: wala sila maglakaw sa akong kabalaoran, ug gitamay nila ang akong mga tulomanon, nga kon buhaton sa usa ka tawo, siya mabuhi pinaagi niini; ug ang akong mga adlaw nga igpapahulay ilang hilabihan nga gihugawan: unya miingon ako, ibubo ko ang akong kapungot ibabaw kanila didto sa kamingawan, aron laglagon sila. Apan naglihok ako tungod sa akong ngalan, aron kini dili mahugawan sa atubangan sa mga nasud, sa ilang panan-aw gidala ko sila paggawas. Bisan pa niini gibayaw ko usab ang akong kamot ngadto kanila didto sa kamingawan, nga dili ko sila dad-on ngadto sa yuta nga akong gihatag kanila, nga nagaawas sa gatas ug dugos, nga mao ang himaya sa tanang kayutaan; tungod kay gitamay nila ang akong mga tulomanon, ug wala maglakaw sa akong kabalaoran, hinonoa gihugawan nila ang akong mga adlaw nga igpapahulay: kay ang ilang kasingkasing nagsunod sa ilang mga diosdios. Bisan pa niana ang akong mata nalooy kanila aron dili sila laglagon, ni magatapus ako kanila didto sa kamingawan. Apan miingon ako ngadto sa ilang mga anak didto sa kamingawan, Ayaw kamo paglakat sa kabalaoran sa inyong mga amahan, ni pagtumanon ang ilang mga tulomanon, ni paghugawi ang inyong kaugalingon pinaagi sa ilang mga diosdios: Ako mao si Jehova nga inyong Dios; paglakaw kamo sa akong kabalaoran, ug bantayi ang akong mga

tulomanon, ug buhata kini; Ug balaana ang akong mga adlaw nga igpapahulay; ug sila mahimong usa ka timaan tali kanako ug kaninyo, aron kamo makahibalo nga ako mao si Jehova nga inyong Dios. Ezekiel 20:9–20.

Si Ezequiel nagrepresentar sa bandila sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug ang timaan sa Pagka-Dios nga nahiusa sa pagkatawo mao ang “mga adlaw nga igpapahulay” sa Ginoo. Si Ezequiel mao ang timaan sa sinugdanan sa paglikos, ug siya mao ang timaan sa pagkalaglag sa Jerusalem, sa dihang siya ginabayaw ingon nga usa ka bandila. Sa sinugdanan sa paglikos, kadtong nagdumili sa pagtan-aw ug sa pagpamati, nga nagpasipala sa Iyang “mga adlaw nga igpapahulay,” timaan usab sila.

Unya may miabot ang pipila sa mga anciano sa Israel nganhi kanako, ug milingkod sa akong atubangan. Ug ang pulong sa Ginoo miabot kanako, nga nagaingon: Anak sa tawo, kining mga tawhana nagpatindog sa ilang mga diosdios sulod sa ilang kasingkasing, ug gibutang ang kapangdolan sa ilang kasal-anan sa atubangan sa ilang nawong: kinahanglan ba gayod nga ako pangutan-on nila? Busa sultihi sila, ug ingna sila: Mao kini ang giingon sa Ginoong Dios: Ang tagsatagsa ka tawo sa balay sa Israel nga nagpatindog sa iyang mga diosdios sulod sa iyang kasingkasing, ug nagbutang sa kapangdolan sa iyang kasal-anan sa atubangan sa iyang nawong, ug moadto sa propeta; ako, ang Ginoo, motubag kaniya nga moanhi sumala sa kadaghanon sa iyang mga diosdios; Aron kuhaon ko ang balay sa Israel diha sa ilang kaugalingong kasingkasing, tungod kay silang tanan nahimulag gikan kanako pinaagi sa ilang mga diosdios.

Busa isulti sa balay sa Israel: Mao kini ang giingon sa Ginoong Dios: Paghinulsol kamo, ug bumalik kamo gikan sa inyong mga diosdios; ug ipalingyo ang inyong mga nawong gikan sa tanan ninyong mga dulumtanan. Kay ang tagsatagsa sa balay sa Israel, o sa dumuloong nga nagpuyo sa Israel, nga mobulag sa iyang kaugalingon gikan kanako, ug magbutang sa iyang mga diosdios sulod sa iyang kasingkasing, ug ibutang ang kapangdolan sa iyang kasal-anan sa atubangan sa iyang nawong, ug moduol sa usa ka propeta aron mangutana kaniya mahitungod kanako; ako, ang Ginoo, motubag kaniya pinaagi sa akong kaugalingon: Ug ipahimutang ko ang akong nawong batok nianang tawhana, ug himoon ko siya nga usa ka timaan ug usa ka sambingay, ug pagaputlon ko siya gikan sa taliwala sa akong katawohan; ug mahibalo kamo nga ako mao ang Ginoo. Ug kon ang propeta malimbongan sa diha nga siya makasulti na ug usa ka butang, ako, ang Ginoo, mao ang naglimbong nianang propetaha, ug iunat ko ang akong kamot ibabaw kaniya, ug laglagon ko siya gikan sa taliwala sa akong katawohan nga Israel. Ug sila magadala sa silot sa ilang kasal-anan: ang silot sa propeta mahasama gayud sa silot niya nga moduol kaniya; aron ang balay sa Israel dili na unta masayop pa gikan kanako, ni mahugawan pa pag-usab sa tanan nilang mga kalapasan; kondili aron sila mahimong akong katawohan, ug ako mahimong ilang Dios, nagaingon ang Ginoong Dios. Ezekiel 14:1–11.

Sa Nashville, kadtong mga sulod sa Laodicean nga Seventh-day Adventist nga iglesia nga wala motoo sama kang Zacarias; nga “mikuha sa posisyon nga dili na kinahanglan nga kita magpaabot ug mga milagro ug sa dayag nga pagpakita sa gahum sa Dios sama sa nahaunang mga adlaw,” ingon sa gihulagway sa 1840 ngadto sa 1844, paga-atubangon niadtong mga anaa sa gawas sa Adventismo mahitungod sa ngano nga napakyas sila sa paghatag ug pasidaan. Sila nahimong

“timaan” sa bakak nga mensahe sa kalinaw ug kaluwasan, nga nagtimaan sa pagkabahin sa manggialamon ug sa mga buang, ingon sa gihulagway sa duha ka nagkasupak nga mga tolda sa camp meeting sa Exeter. Sila nagdala ug “timaan” sa pagsimba sa mga diosdios ug sa pagsukol, samtang si Ezequiel nagdala sa tinuod nga mensahe sa pasidaang manalagnaon. Sa katapusan sa paglikos, sa dihang ang Jerusalem malaglag, nga nagrepresentar sa balaod sa Dominggo, ang timaan sa pagsukol mao ang marka sa mananap ug ang timaan sa pagkamatinaon mao ang patik sa Dios.

Ang panahon sa pagsulay hingpit nang sirado alang sa Adventismo sa balaod sa Domingo, ug adunay usa ka timailhan sa mga matarung ug sa mga daotan nga didto gimarkahan. Ang pagsira sa panahon sa pagsulay sa haduol nang moabut nga balaod sa Domingo nagatipolohiya sa pagsira sa panahon sa pagsulay sa dihang motindog si Miguel, ug didto ang timailhan sa kamatayon sa daghang mga panon girepresentar pinaagi ni Gog ug Magog.

Ug ang mga lumalabay nga moagi sa yuta, sa diha nga adunay makakita sa bukog sa usa ka tawo, nan magpatindog siya ug usa ka timaan tupad niini, hangtod nga ang mga maglulubong makalubong niini didto sa walog sa Hamongog. Ug usab ang ngalan sa siyudad mamahimong Hamonah. Sa ingon niini pagahinloan nila ang yuta. Ezeziel 39:15, 16.

Ang ilhanan sa tugon mailhan diha sa ikakatloan ug pito nga kapitulo sa Ezeziel, diin ang walog sa mga patayng bukog gidala ngadto sa kinabuhi ug ang duha ka sungkod gihiusa. Ang mga bukog gidala ngadto sa kinabuhi pinaagi sa usa ka mensahe sa Islam, nga girepresentahan ingon nga ang upat ka hangin, sa ingon naghulagway sa Agosto 11, 1840. Ang duha ka sungkod gihiusa ngadto sa usa, busa nagrepresentar sa paghiusa sa mensahe sa ikaduhang manulonda uban sa mensahe sa singgit sa tungang gabii. Ang mga bukog mao ang paghatag ug gahum sa unang manulonda ug ang duha ka sungkod mao ang paghatag ug gahum sa ikaduhang manulonda. Human niini ang katawohan sa Dios mao ang Iyang piniling katawohan sa tugon sa kaulahiang mga adlaw, nga girepresentahan ni Juan, ingon nga usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Labut pa niini magahimo ako ug usa ka tugon sa pakigdait uban kanila; kini mahimong usa ka walay-katapusang tugon uban kanila: ug ipahimutang ko sila, ug padaghanon ko sila, ug ibutang ko ang akong balaang puloy-anan sa taliwala nila hangtod sa kahangtoran. Ang akong tabernakulo usab anha kanila: oo, ako mahimong ilang Dios, ug sila mahimong akong katawohan. Ug ang mga nasod-nga-dili-mga-Judio makaila nga ako mao si Jehova nga nagabalaan sa Israel, sa diha nga ang akong balaang puloy-anan anha sa taliwala nila hangtod sa kahangtoran. Ezeziel 37:26–28.

Ang panaghiusa sa Pagka-Dios ug pagkatawo ginahulagway sa nagkalainlaing mga paagi sulod sa Pulong sa Dios, ug usa ka hulagway niini mao ang dihang ang “kuta sa kalag” nga nahimutang sulod sa mas hataas nga kinaiya sa usa ka tawo ikadugtong sa kuta sa balaang puloy-anan sa Dios. Sa dihang ang langitnong lawak sa trono nga nagrepresentar sa kuta sa Dios mahiusa sa kuta sa mas hataas nga kinaiya sa usa ka tawo, ang katawhan sa Dios “ginabalaan,” ug Siya magapuyo “sa ilang taliwala hangtod sa walay katapusan.”

Human sa kapitulo traynta'y-siyete, gipresentar ni Ezekiel ang mga kapitulo traynta'y-otso ug traynta'y-nuwebe, diin iyang gihisgutan si Gog ug Magog ingon nga mga simbolo sa panaghiusa sa katawhan nga anaa sa gawas sa piniling katawhan sa tugon sa Dios. Sa kapitulo kuwarenta, ang katawhan sa tugon nga gihisgutan sa kapitulo traynta'y-siyete gilarawan ingon nga usa ka templo nga nagapuno sa tibuok yuta. Ang mga kapitulo traynta'y-otso hangtod kuwarenta nagrepresentar sa pagbangon sa katawhan sa tugon sa Dios sa kaulahian nga mga adlaw, sumala sa gihulagway sa mga numero 38 ug 40.

Padayonon nato kining mga butanga sa sunod nga artikulo.